

LA REALITAT OCULTA

CATALUNYA, NOTICIA AL MÓN, EL 10-N

Avui, diumenge, poca gent ha pogut votar a Catalunya. Un gran trasbals ha commogut tot el país. A la majoria de col·legis electorals han desaparegut les urnes i les paperetes. Durant la nit i a primeres hores de la matinada gent desconeguda, infiltrant-se per les clavegueres i altres espais, han fet desaparèixer, als llocs de votació, les eines electorals. Qui són? Sembla que són diversos col·lectius coordinats: CDR's, ACR (Acrates Catalans per la Revolució), Almogàvers segle XXI i Desperta Catalunya, entre d'altres.

Arreu hi ha llargues cues immòbils de ciutadania que vol votar i no pot perquè han estat segrestades urnes i paperetes. Hi ha també entre la gent diversos mitjans estrangers com Russia Today i la Radio Televisió Portuguesa que fan la seva feina i també nombrosos boicotejadors que aprofiten per a fer mítings i parlar amb la gent.

En llocs centrals han aparegut grans i vistoses pancartes que els mossos s'afanyen a retirar. "allibera't de la farsa electoral", "la desobediència, camí de la independència", "1 d'octubre: ni oblit ni perdó, autodeterminació", "canya, canya, canya a les urnes d'Espanya", "tots els botiflers tanquem-los a Lledoners", "no hi ha emancipació nacional sense alliberament personal i col·lectiu", "no empresonis en una urna el teu desig de llibertat". També prolifera per tot: "qui cobra del Borbó mai farà la revolució".

S'han fet diverses detencions i s'han retirat múltiples banderes negres i estelades. El més curiós es que les protestes més dures contra aquests actes de boicot electoral no procedeixen de les autoritats espanyoles sinó dels partits governamentals com l'Esquerra i ex-Conveniència que clamen en nom de la democràcia contra els milers de sabotejadors.

Ha aparegut una nova força i estratègia alliberadora a Catalunya? Caldrà esperar propers esdeveniments. De moment han aconseguit invalidar les eleccions del 10-N.

LA KINTA FORKA

EL PODER ÉS LOGÍSTIC. BLOQUEGEM-HO TOT!

Als milers i milions de manifestants que han participat als matins, tardes o nits de foc de Barcelona, amb el seu lot d'enfrontaments amb la policia, de ferits i de detinguts els enviem aquesta carta de reflexió i solidaritat amb el lema: **Gent del carrer, encara un esforç!**

Els manifestants de Catalunya, els Armilles Grogues francesos, Hong-Kong, Equador, Haití, Egipte, Algèria, Guinea, Líban, Hondures, o ara Xile marquen l'apertura d'una nova forma de comprensió de la lluita en que l'estratègia de bloqueig és la pràctica més immediata, evident i eficaç en un conflicte polític.

Arreu els manifestants bloquegen dipòsits de gas i refineries, zones industrials, transit viari, ferrocarrils... en uns atacs on tot ho organitzen uns Comitès invisibles. Perquè de fet el poder global és un poder logístic. I la resposta mundial ha de ser: **"Anem a bloquejar-ho tot!"**.

En tots aquests moviments, l'organització no està separada de la vida quotidiana, sinó que és en la vida quotidiana on es desenvolupa l'acció insurreccional. Més clar no pot ser: "Si avui vols desfer-te d'algú, has d'anar contra la seva infraestructura" i això per la simple raó de que "cap estat ens farà lliures".

Les revoltes actuals, del 2019, són les més espectaculars de l'última dècada i alhora també són les que han refrenat els més durs. Malgrat això, globalment, no han aconseguit atreure la simpatia de les majories silencioses, ni la dels partits polítics, ni la dels governs i no obstant, les raons d'aquestes revoltes són d'existència o mort en tots els casos. Com ja deien els lluitadors dels segle XX: És només a la porta de la mort, quan no hi ha res a perdre, que l'acció de la gent dels carrers es torna directa.

EL CONVIDAT

UN POBRE HOME

En Juan —diguem que es diu Juan- va rebre la primera hòstia de pals d'un grup de falangistes durant la República. Quatre mesos després començava la guerra civil. En Juan va estar a tres fronts i quatre hospitals. Va creuar mitja Espanya a peu per refugiar-se a França. Allà el van tancar al camp d'Argelers d'on en va sortir per apuntar-se a la legió francesa i lluitar contra el feixisme. Quan la Legió queda a mans de Petain, el Juan, s'escapa i aconsegueix unir-se a les forces aliades. Acaba formant part de la NUEVE, la famosa companyia, formada gairebé íntegrament per espanyols, que acabarà alliberant l'Ajuntament de París.

Torna clandestinament a Espanya i es refugia a casa d'un bon amic que l'endemà el denuncia a la policia. El torturen durant set dies i deixen les restes a la presó perquè acabin de podrir-se. Tretze anys després, surt amnistiàt. S'apunta a CCOO. A la segona vaga, l' enxampen. Quatre dies de pallisses a la comissaria i vuit anys més de presó.

Torna al carrer després de la mort de Franco. Continua la lluita, continuen les pallisses però ja no hi ha més presó.

Ara, defensa els interessos del jubilats, en unes protestes que no tenen ressò mediàtic perquè a Espanya només l'interessa el terrorisme català.

En Juan és un pobre home. No passarà a la història.